

Театър „Оскар“ постави началото на фестивално пътуване и преживяванията, свързани със събитието, но Лаура Кибел обра най-много възторжени възгласи. Нейният спектакъл „Отнесен от краката“ впечатлява с със своята динамичност и трудност. Лаура Кибел ни разкрива как превръща краката си в кукли, включвайки и ръцете си. Управлява от една до четири кукли, като цялото ѝ реквизитно богатство се намира в толкова куфари, колкото истории ни разказва. Лаура покрива цялата гама от цветове и форми. Домакиня, която се превъплъщава в японка, за да избяга от ежедневието си, концерт на мариачи, борба между ангел и дявол и т.н. - и всичко е като анекдот. И очите на публиката са нейните очи.

„Порло зловеч“ е спектакъла на Петър Тодоров, съсредоточен в общите думи в българския и турския език. Екипът е избрал най-използваните думи от културата. Българо-турско семейство от началото на миналия век излиза на пазар за продуктите, нужни за тюрло зловеча. На фокус виждаме много отрицателни и смешни черти от манталитета на два народа. Нак-

рая се стига до грандиозен скандал. В цялата тази буркотия излиза темата за опазването на околната среда. Светът е затрупан от найлонови торбички, а хората нехаят. Съответно те са и това, което е останало на планетата ни. Две извънземни кацат, за да я проучат, и намират този филм. Идеята е наистина да се замислим кое е ценното в живота ни, покрай битовите си грижи да можем да се позрижим и за гуха си, и за природата си, и за хората около нас. Представлението не ни внушава досагата от поучителната атакка, защото всичко е погледнато от смешната му страна. И тази находчивост неминуемо постига своята цел - да бъде разбрана.

Спектаклите от фестивала преодоляха бариерата на езика, защото залагат и разчитат на универсалния език - този на тялото, на жеста, на звука, на визуалните знаци. Така по-добре могат да стигнат до хората и да ги заредят с емоции. „Забранено за възрастни“ за първи път отнесе пътуващите в театралната действителност. Какво ли да очакваме, когато се случи за втори път? ■

Travelling free of bans

Vilja Monovska

„Adults Forbidden“ is the title of a new theater festival dedicated to children and young audiences, which aims to create a holiday and revive art in Smolyan and the region. After the merging of Rhodope Drama Theatre with Plovdiv Theater and the glorious theatric past, Smolyan remained only with dreams and nostalgia. But the fact that there are student schools, such as „Julia Ognianova“ and the studios to „Ivan Vazov“ Primary School (which also presented their work at the festival) shows that the need for theater is alive, the resistance to its lack has not stopped and the future may present opportunities. „Pro Rodopi“ Foundation with considerable support (on part of the „The Art Office“ Foundation and „America for Bulgaria“ Foundation, Ministry of Culture and the Municipality of Smolyan) begins an initiative that will be useful not only for young people, but for all citizens. The ambitious project was not only successful, but it did not proceed as if for the first time, i.e. it was perfectly organized. With that it announced its success, seriousness and importance. Moreover, it gave the opportunity to children from almost all the towns in the region to become also part of the event. Many of them probably watch theater for the first time. „The percussive group“ of the festival, as the director Petar Todorov calls

them, presented 17 performances in ten cities. These are Absurd Theater with the show „Little smart sickle“, Trio Theater with „In the Name of Love“ and MM Theater with „The Three Piglets“. I believe this is one of the best possible theatric causes.

The good selection included performances with diverse tools and techniques of puppetry, a variety of topics and most importantly, it could be referred to different age audience - from the smallest, through the young and to the grown ups. The brave adults who entered the room, despite the „prohibition“, were provoked to rediscover the child in themselves, to feel the bursting pure joy of the wonderful theater. Of course, maturity age involves the recognition of the complex human and eternal problems, presented with original humor and simplified on their part.

„Adults Forbidden“ was remarkable for a foreign participation. It was not a coincidence that Tom Greder with his „Oskar“ from Switzerland opened the festival. The show „All abroad“ is an original adventure through all the unknown. A charming conductor-idiot welcomes the audience before the journey begins. Tom Greder focuses the attention yet from the door, joking with the people. He crosses all of the the hall between the rows, talks to everyone and gets him/her „on board“. Tom Greder does not leave even for a second his role as a clown. For more than 20 years he has been involved with circus and slapstick, before that with dance. He knows how to win people because his principle is to trust others and to prove that he is trustworthy. And this is learned best in street art, where Greder has developed as an actor. He turns the ridiculous, naive and absurd clownish personality into his own and the distinguishing of them is impossible. „All abroad“ is a series of pictures and stories. In the first part Tom Greder assigns tasks to selected people of the audience who will enrich his performance until the end. Then at the place of the conductor appears a sad and lonely person with a suitcase, bent with the weight of life. The two of them together with the „narrator“ will build a story which will be dif-

ferent for everyone. Tom Greder uses a train toy that travels through time and space. A whole illusionary and dream world is built through pictures and other toys. With the constant jokes and countless mimics, Tom Grader leads us through all sorts of scenes from life and nature, in order to show us the sadness and the sense of conscious happiness in small things. Those details that we blissfully contemplate and remember always. Finally, all „the accomplices“ are invited on stage, in order to fit together the new route of the magical train. This is a pretty difficult mission, because the railways consist of several parts that need to be re-arranged to make the train move forward. This game apart from all the fun, shows everyone how to coordinate their actions, how to watch and listen. With all of the show „All abroad“ Tom Greder introduces and involves us into a communication of full value and interesting way of knowing the world around us.

Oskar Theater set the beginning of the festival journey and the experience, related to the event, but Laura Kibel was the one, who received the most enthusiastic cheers. Her show „Gone with the feet“ impresses with its dynamism and difficulty. Laura Kibel reveals us how her legs become puppets, including her hands. She controls one to four puppets and all of her props richness is placed in so many suitcases, as many stories she tells us. Laura covers the whole range of colors and shapes. A housewife who incarnates into a Japanese woman in order to escape from daily life, a mariachi concert, a fight between an angel and a

devil, etc. – and all that is like an anecdote. And the eyes of the audience are her eyes.

„Hotch-potch“ is a show of Petar Todorov. It focuses on the common words in Bulgarian and Turkish language. The team has selected the most used words in the field of culinary. A Bulgarian-Turkish family from the beginning of last century goes for a shopping of the products needed for the preparation of hotch-potch. The focus is on the many negative and ridiculous features of the mentality of the two nations. Finally, it goes as far as a huge scandal. In the whole mess stands out the topic of the environment. The world is overflowed with plastic bags, and people do not care. Therefore, they are what is left on our planet. Two aliens land on it, in order to explore it and find this movie. The idea is to really make us think about what is precious in our lives, be able to take care of our spirit, of our nature, and the people around us, along with our daily problems. The performance does not imply the boredom of the moralizing attack, because everything is seen from its funny side. And this ingenuity inevitably achieves its goal – to be understood.

The performances of the festival overcame the language barrier because they opt for and rely on the universal language – that of the body, of the gesture, of the sound, of the visual signs. In this way they can better reach the people and charge them with emotions. „Adults forbidden“ brought the travelers in the theatrical reality for the first time. What shall we expect when it happens for a second time? ■

Translation by Nadia Zhereva

Смолянски разговори

Боряна Георгиева разговаря с организатори и участници във фестивала

С Петър Тодоров, режисьор, директор на фестивала

– Знам че вложихте много желание и много средства в този първи фестивал „Забранено за възрастни“. Оправдаха ли се очакванията ви?

– По принцип имам по-различен критерий за успех и по-различно мерило. Започнахме това събитие много неформално и искаме то да се развива като такава... Под „неформално“ разбирам нещо, което е създадено от една естествена потребност на децата за празник, за общуване с нещо, което е по-различно от заобикалящата ни реалност, необходимост от едно съвместно емоционално преживяване с други хора, с приятелите, със съучениците, със семействата и много ми се искаше това събитие да бъде топло, уютно, приятно за всички – и за децата, и за възрастните, и за участниците, и за организаторите, тоест не да е едно формално събитие, а празник.

– Случи ли се празникът?

– Празникът се случи абсолютно и мерилото ми за това е, че празникът се случи в мен.

– Когато подбихте спектаклите за фестивала какви бяха критериите ви за селекция?

– За мен беше важно да покрием всички възрастови групи. Да почнем от най-мъничките, от яслаите и детските градини, да преминем през началния курс, основния, да стигнем до средния курс и да имаме спектакл, които са подходящи и за възрастни. И затова направих една селекция от дванайсет спектакъла, които мисля че покриха много добре целия този възрастов диапазон.

– Забелязвам, че участват изключително свободни театрални формации. Това съзнателно ли беше?

– Беше съзнателно търсено, без да съм наблюдавал на това, че правим фестивал само с независими продуци. Първо, защото мисля, че свободните трупи създават мобилни спектакли, малки спектакли, спектакли, които лесно биха могли да се пренесат от едно място в друго. Това беше страшно важно за нас, защото иммахме представления не само в Смолян. Фестивалът покри цялата Смолянска област, с изключение на община Борино. В областта има десет общини и ние успяхме да организираме представления в девет от тях. Това мисля, че е супер постижение, особено за едно първо издание, когато хората все още не знаят какво им се предлага. А и названието на фести-